

“У нього ми вчилися бачити мету і досягати її...”

Пам'яті народного Міністра Георгія Кірпи

дошкуляла сильна посуха: через це для тваринництва бракувало кормів. Георгій Миколайович (тоді він уже очолював Рівненський відділок Львівської залізниці) у Ковельському міськкомі партії попросили посприяти вагонами для перевезення соломи зі Запорізької області.

– Він зразу вирішив це питання, – розповідає Олексій Парвасюк. – Дав мені наказ сформувати три склади на станції Вербка. Я взяв голів колгоспів, і ми відправилися у Федорівку Запорізької області. Там нам дали на допомогу людей, і невдовзі до Ковеля прибуло 500 вагонів із кормами.

На думку Олексія Яковича, Георгій Кірпа мав талант керівника, умів бути жорстким, але лише з тими, хто виявляв недбалість. Бо й сам інколи працював по 22 години на день. А фахівців, старанних працівників заохочував і всіляко підтримував.

– Не на словах, а на ділі дбав Гергій Кірпа про простих залізничників, – каже Олексій Якович. – У цьому я неодноразово переконувався. Наприклад, завдяки

у цих медустановах не тільки залізничників Західної України, а й мешканців прилеглих сіл.

Олексій Парвасюк може розповісти про Георгія Кірпу дуже довго. Ще й пише про нього нариси. Ветеран-залізничник згадує як під керівництвом Георгія Миколайовича було укладено колію завдовжки 400 км за маршрутом Володимир-Волинський–Устилуг–Ізов–Катовіце (Польща), електрифіковано у 2001 році станцію Ковель та реконструйовано Ковельський залізничний вузол. Залізничний вокзал набув сучасного європейського вигляду, а рух потягів на електротязі став дешевшим. Як начальник Львівської залізниці Георгій Кірпа ініціював оновлення Львівського залізничного вокзалу та будівництво ягодинського пункту із перестановки вагонів (1995 р.), а також домігся виконання робіт за півроку, хоча такі масштабні об'єкти зазвичай будувалися в середньому 2 роки. Це дозволило напряму з'єднатися зі залізничним сполученням Польщі, минаючи Білорусь. До речі, саме Георгія Миколайовича 2009-го визнано кращим залізничником за 148 років існування залізничного транспорту в Україні.

Років два тому дружина Георгія Кірпи Жанна Ігорівна, що очолює Міжнародну громадську організацію “Фонд імені Георгія Кірпи”, надіслала Олексієві Парвасюку лист-подяку за те, що він береже і поширює

добру пам'ять про Георгія Миколайовича і подарувала йому на згадку фотоальбом про життєвий шлях Героя України та мобільний телефон.

...Доля Георгія Кірпи трагічно обірвалася наприкінці 2004-го. Ця трагічна подія стала великою втратою не лише для рідних і близьких Георгія Миколайовича, а й для всієї залізничної родини нашої держави. На добру згадку про народного Міністра Олексій Парвасюк приніс у редакцію “Недоспівану пісню” про Георгія Кірпу, написану залізничниками, які свято бережуть пам'ять про цього чоловіка. Тисячі ковельчан оплесками вітали виконання цієї пісні минулого року на урочистостях із нагоди 140-річчя відкриття залізниці Шепетівка–Здолбунів–Рівне–Ківерці–Ковель...

Фото з архіву газети та з сімейного архіву Олексія Парвасюка

НЕДОСПІВАНА ПІСНЯ

Музика О. Трофімчука, слова Ю. Стасіва

*Ласкаве проміння на небі іскриться,
Тепло посилає, дарує життя.
І рейки дзвенять на його залізниці,
А швидкісні потяги мчать в майбуття.*

Приспів

*Він був українцем козацького роду,
Що чесність і розум від мами черпа.
Коротке життя присвятив для народу
Герой України Георгій Кірпа.*

*Він мріяв, цвістиме, як сад, Україна
І з нею пройде він свій зоряний шлях.
Має гідність і честь, не стояв на колінах
І житиме вічно у вдячних серцях.*

Приспів

*Він був українцем козацького роду,
Що силу і волю від батька черпа
Коротке життя присвятив для народу
Герой України Георгій Кірпа.*

*Умів він творить і умів будувати,
Сміливим ідеям життя дарував.
І пісню душевну любив заспівати...
Та тільки ту пісню він недоспівав.*

Приспів

*Він був українцем козацького роду,
Що мудрість життєву з народу черпа.
Коротке життя присвятив для народу
Герой України Георгій Кірпа.
Він власне життя присвятив для народу
Герой України Георгій Кірпа.*

На фото: 1974-1975 рік, Волинь, озеро Пісочне (зліва направо) начальник станції Івано-Франківськ Василь Бондарук, начальник станції Чоп Георгій Кірпа, начальник станції Ковель Олексій Парвасюк

на залізниці. Його загальний трудовий стаж сягає 60 років, 51 із яких він присвятив магістралі. Керував станціями Ківерці, Ковель, удостоївся знаку “Почесний залізничник”, у його трудовій книжці зі 100 заохочень.

Олексій Якович походить зі славної династії залізничників. Кілька років тому він розповів кореспонденту “Волинської газети” Наталії Главнічєк про одного з найдорожчих своїх друзів. Попри важкі випробування, доля дарувала Олесію Яковичу зустрічі та дружні взаємини із чудовими людьми. Таким був і Міністр транспорту та зв'язку України – генеральний директор Укрзалізниці, Герой України Георгій Кірпа.

– Коли ми познайомилися, Георгій Миколайович очолював станцію Чоп (впродовж чотирьох років), а я працював начальником прикордонної позакласної станції Ковель. Це був 1974-й рік, – згадує ветеран-залізничник. – Тоді часто проводили школи обміну передовим досвідом. Георгій був молодшим від мене на 18 років, але це не стало на заваді нашій дружбі. Він мав ділову хватку і вирізнявся надзвичайною працьовитістю, до того ж, ніколи не впадав у відчай, радів життю. Георгій Миколайович ніколи не відмовляв у допомозі.

Пригадує ветеран, як 1979-го Волині

Георгію Миколайовичу покращилися умови у Ковельській вузловій лікарні та була реконструйована тублікарня Львівської залізниці. До речі, саме Кірпа дав дозвіл лікувати

